

NAVIGERE I KREATIVT KVOS

Anders Morgenthaler og Mikael Wulff har succes med deres tegneseriestriber, der til tider skaber forargelse. Plenum mødte de to kreative til et interview, der bød på overraskelser

Du er "tidligt på den. Meget tidligt. Men det er måske meget godt. Jeg har lige fået at vide, at jeg kan komme til et møde på

Zentropa om et filmprojekt, hvor vi mangler 1,5 millioner kroner for at kunne lave filmen".

Anders Morgenthaler står udenfor de gamle værftsbygninger på Refshaleøen i København. For enden af den hundesnør, han holder i højre hånd, kigger hunden op på sin herre. Kl. er 12.30. Interviewet med Anders Morgenthaler og Mikael Wulff var planlagt til at vare fra kl. 13 til 14.30, men der opstår en række overraskelser undervejs.

"Jeg ringer lige til Mikael for at høre, om han er på vej". Han fæstner hundesnoren på en palle, der ligger udenfor en restaurant, der også fungerer som kantine for de kreative folk, der har kontorer i området. Der er højt til loftet i den gamle fabriksbygning og lange rækker af borde. Anders Morgenthaler taler i telefon med sin partner ud i frembringelsen af til tider provokerende tegneseriestriber, der både forarger og morer stadig flere folkeslag.

"Ja, det er i dag..., så du har ikke tid til at komme?". Anders Morgenthaler afslutter samtalen.

"Han ville se, om han kunne nå det alligevel. Han er ved at indøve sit nye show. Så går han rundt i sin lejlighed og prøver showet på halvanden time igennem for sig selv. Det er hårdt", siger Morgenthaler undskyldende.

Han danner sig et hurtigt overblik over dagens ret. Der står stege på bordet og bønnensalat og andre former for tilbehør. Han fylder en tallerken og sætter sig i nærheden af to af sine medarbejdere. Mens han tygger sig gennem maden, fortæller han om sin skolebaggrund. Den begyndte på Korsager Skole i Brønshøj.

"Skolen og mine forældre fandt hurtigt ud af, at det ikke var et sted, jeg skulle være. Så jeg kom på en lilleskole. Der var stor fokus på kreativitet, men jeg lærte ingenting. Jeg var ikke decideret ordblind, nok nærmere stavesvag".

Det var først da han kom på Husum Skole, der kom gang i læseriet.

"Jeg gik hos en ordblindelærer, han fik mig til at bryde koden, og så begyndte jeg at læse. Jeg gad ikke læse pensum, men jeg læste alt muligt andet, blandt andet Dennis Jürgensen".

Han havde altid tegnet, og det var på Husum Skole skolens ansatte, elever og forældre fik en forsmag på hans kunnen.

"Jeg lavede en tegneserie om en kvinde, der slog mænd ihjel med sin kusse i et træningscenter. Utroligt nok blev den udstillet i skolens aula sammen med de andre elevers projekter", siger han.

Efter folkeskolen, ville han gerne på gymnasiet.

"Jeg overtalte min lærer til at erklære mig for måske egnet. Jeg ville gerne søge dannelse, men følte hele tiden, at mine kreative evner blev underkendt. I

gymnasiet ventede jeg kun på, at jeg kunne få filmfag det 3. år".

Hans rebelske holdning til pensum fortsatte. Når de andre læste Kongens Fald af Johannes V. Jensen læste han American Psycho af Bret Easton Ellis. "Den kunne jeg ligesom bedre forholde mig til", siger han.

En kreativ underkendelse

Men på trods af, at han selv beskriver sig som et ungt engageret menneske i gymnasietiden, så havde han svært ved at holde interessen i fagene.

"Jeg havde nok et af landets dårligste gennemsnit". Han fortæller om et projekt om øjet og dets opbygning, hvor han koblede sig på to dygtige piger, for så kunne de trække læsset, og han kunne måske få en god karakter.

"Opgaven var gennemillustreret. Jeg synes, det var så flot, og det var en stor skuffelse, da de to piger fik 10 for deres indsats, mens jeg fik 5 for mine billeder. Hvis man igen og igen bliver behandlet på den måde, mister man jo engagementet. Min filmlærer på gymnasiet var den, der reddede mit liv. Jeg pjækkede fra de andre timer for at lave film. Men så tog min lærer fat i mig ved at slå fast, at hvis ikke jeg kom til timerne i de andre fag, blev jeg smidt ud af hans timer".

Så Anders Morgenthaler blev student, og senere mødte han Mikael Wulff gennem Palle Strøm, der blandt andet er kendt for sine skæve tv-programmer på DR2.

"Der var ikke rigtig nogen, der troede på, at jeg kunne lave en tegneserie fra bunden, og Mikael havde nogle syrede humoristiske ideer, der ikke passede ind i de tv-programmer, som han lavede dengang. Så vi besluttede os for at lave noget sammen. Det første vi lavede var et 200 siders filmmanuskript til en film, der skulle hedde La Dolce Vita 2, hvor der indgik en scene, hvor en mand fik hovedet kappet af en helikopter. Det var total idioti og blev aldrig til noget, men det var sjovt at skrive", siger han.

Anders Morgenthaler havde en drøm om at få en tegneseriestrube i Politiken. Avisen havde udskrevet en konkurrence, og de to skæve hjerner besluttede sig for at forsøge sig.

"Vi troede ikke på, at vi ville have en chance, hvis vi sendte den ind i vores egne navne, så vi opfandt et pseudonym, der var sammensat af tre på det tidspunkt populære kvinder".

Pernille Richter Anderson vandt konkurrencen, og der var lagt op til en stor reception, hvor den nye kvindelige stjerne på den danske tegneseriehimmel skulle hyldes.

"De ringede fra Politiken og ville have fat i kvinden, og de var tydeligt skuffede, da de hørte, at det var Mikael og jeg, der havde lavet striberne. Receptionen blev aflyst, og vi blev interviewet i avisens kantine. Vi fik en måned, hvor vi skulle lave striber til avisen, men jeg har hørt, at der var mange, der opsagde deres abonnement i protest, og så fik vi ikke lov til at fortsætte".

I stedet lavede duoen en hjemmeside, hvor de publicerede deres striber, og fanskaren voksede støt. Det blev der lagt mærke til på Politiken, og efter to år fik Wulff og Morgenthaler tilbuddet om at lave en fast strube til Politikens bagside igen.

Den sanselige skole

Maden er indtaget, og vi går tilbage til Morgenthalers kontor, hvor en stejl jerntrappe skal overvindes, inden vi når frem. Begge Anders Morgenthalers døtre går på en Steiner skole, og han ville

ønske, at der blev lagt mere vægt på sanseligheden i folkeskolen.

"Min ældste datter går i 2. klasse, og hun kan ikke læse endnu. Det er ikke noget, der bekymrer mig, for det skal nok komme. I de mindre klasser handler det om sanselighed og krop og sind. Jeg kan for eksempel ikke forstå, hvorfor man ikke kan aflevere en stil i folkeskolen, der lavet som en tegneserie".

I bygningen med hans kontor holder andre kreative folk til, og vi går ud i køkkenet, hvor der bydes på pulverkaffe. Anders Morgenthaler ringer til Mikael Wulff igen.

"Mikael kommer ikke. Han har travlt med sit nye show. Jeg beklager meget, men kan du ikke interviewe ham over telefonen? Det er egentlig en meget god pointe. I den tid vi har arbejdet sammen, er det tit sket, at det kun den ene af os, der er dukket op til en aftale. Vi har ikke mistet nogle kunder på det, og jeg synes, at vores organisation er blevet bedre. Vi havde en kvinde inde på et tidspunkt, men hun orkede det ikke, så hun smuttede igen", lyder beskeden, da han er færdig med samtalen.

Plenums udsendte har taget to bøger med et udvalg af de to mange striber, som den udsendtes børn har fået i gave. På forespørgslen om en autograf i bøgerne går Anders Morgenthaler straks i gang med at tegne. Det er pandaer fra parrets tegnefilm.

"Vi tillægger pandaen alt godt, og derfor synes vi, at det kunne være sjovt at bruge dem som hovedpersoner i vo-

res tegnefilm, hvor de bliver tillagt alle os menneskers fejl og dårlige sider. Det er det vi synes er sjovt, at grave i det usagte og tage tabuer op. Vi kombinerer det filosofiske højpanede med noget meget lavpanedet".

Imens han tegner, vender han tilbage til sine meninger om folkeskolen.

"I tv-udsendelsen PlanB kunne man jo se, hvad der virker, hvorfor laver man det så ikke om alle steder? Hvorfor er det friskolerne og Steiner-skolerne kan gå ind og udfordre børnene på en anden måde, når folkeskolerne ikke kan? Man burde se på folkeskolen som en virksomhed, hvor det handler om at have glade og tilfredse medarbejdere, og så fyre de lærere, der er udbrændte og som egentlig ikke gider børnene. Jeg møder mange folkeskolelærere, der gerne vil undervise på en anden måde, men det får de bare ikke lov til".

Han gør et ophold og kigger op fra sine tegninger.

"Hej, Mikael!"...

Nonner og Ulysses

Mikael Wulff er ankommet. Iført en halvlang frakke og taske i lysebrun læder. Han begynder straks at forklare, at han ikke havde fået ordentlig besked om, at han skulle være med i interviewet, men Anders Morgenthaler afbryder ham.

"Jeg har givet dig besked. Se! Der er nogen, der rent faktisk har givet penge for vores bøger".

Mikael Wulff sætter sig ved bordet og begynder at bladere i bøgerne. I den ene bog er der et billede af de to.

"Det er den samme skjorte, jeg har på i dag", siger han konstaterende.

Anders Morgenthaler rejser sig.

"Går du?", spørger Mikael Wulff undrende.

"Ja, jeg skal til det møde på Zentro- pa om filmprojektet".

Anders Morgenthaler siger farvel og forsvinder.

"Ok, jeg har lidt tid nu. Hvad vil du spørge om?".

Han begynder at fortælle om sin skoletid på en international katolsk skole i Hellerup med nonner og gudstjenester.

"Jeg husker det som en god tid. Jeg sad på bagerste række og hviskede med de andre, og jeg interesserede mig for alt det kreative". Han har et tænksomt

udtryk, når han taler, og han overvejer sine ord. Mens han taler bladrer han i bøgerne foran sig, og nogle af tegningerne fremtvinger et lille skævt smil.

"Det var en stor skole, men jeg var meget tryk. Jeg var boglig stærk og meget pligttopfyldende. Det var nemmere at gå der end i gymnasiet. Der var jeg ret genert i begyndelsen".

Efter gymnasiet kom Mikael Wulff på universitetet, hvor han tog en bachelor i litteratur og skrev om James Joyces "Ulysses". Sideløbende begyndte at arbejde med tv-programmer.

Det rigtige format

Da Wulff mødte Morgenthaler var det et kreativt match made in heaven.

"For mig har det været vigtigt at møde en person, der har den samme drive og sammenbidthed. Vi arbejder sammen i perioder, og så arbejder vi koncentreret. I begyndelsen mødtes vi hver søndag, og så lavede vi striber til vores website".

Men deres ekstreme kreativitet kan også være en hæmsko.

"Vi har lavet tv-projekter, der mislykkedes. Vi kunne ikke styre det format sammen på det tidspunkt. Med striberne er der en masse betingelser, der er givet på forhånd. Du har en ramme og begrænset plads til tekst. Hvis vi havde bestemt, så var formatet nok blevet noget spiralformet noget med billeder, der stak ud fra den", siger han og fortsætter:

"Da vi begyndte med at lave striber, lagde vi en masse forhindringer mellem os og vores publikum. Vi ville være nyskabende, og i begyndelsen var alle personer i striberne nøgne. Der var en manglende fokus på, hvad det egentlig skulle være, og det tog os et par år at finde frem til den form og udtryk, de har i dag".

Mikael Wulff har premiere på sit nye stand-up show nu her til efteråret. Det hedder "Mand i problemer". Han beskriver det som en romantisk komedie, en slags lovestory med ham som eneste medvirkende.

"Det hele hænger jo sammen. Striberne og alt det andet, jeg laver. Det handler om at række ud. Kan folk lide det man laver eller ej. Der er nogen, der skal forholde sig til det. Når Anders og jeg laver striber, så kan jeg godt

blå bog

Mikael Wulff

- > Født 2. september 1972
- > Stand-up-komiker (debuterede 1995) og tv-vært
- > Shows: Fem På Flugt, Kissmeyer Basic, Wulffs Magasin m.m.
- > Holdmedlem i Gintberg Show Off på DR2
- > Holdkaptajn i TV2 Zulu's comedy-quiz Shooting Stars
- > Tegneserie og tv-show Wulffmorgenthaler
- > Fadder til den lyseblå fascistiske flodhest Dolph

være den irriterende type, der siger "Det forstår folk ikke".

Det sker også, at deres striber sætter følelserne i kog. Som da de sidste år lavede en strube, der forestiller bagbundne nøgne fanger i Abu Ghraib fængslet i Irak, der ligger i en bunke, og med en tekst ud fra bunken, hvor der står "Er jeg den eneste, der er lidt liderlig?"...

"Vi var enige om at lave den strube, og vi var da godt klar over, at den ikke ligefrem var familievenlig, men det kom bag på os, at det var så følsomt. Det er første gang, at folk er blevet sure, hvor vi ikke regnede med det. Det var en reminder om, at vi skal være bevidste om, hvad det er vi laver. Hvad er i øvrigt klokken?"

Mikael Wulff skal over på et andet kontor i nærheden og arbejde. Han giver et lift, og med et håndtryk, en undskyldning over forvirringen og ønsket om en god weekend går Mikael Wulff går op ad trappen til B&Ws tidligere administrationsbygning.

Fans af de to kan se frem til en sjov kogebog for unge mennesker, der er på tegnebrættet. ●

blå bog

Anders Morgenthaler

- > Født 5. december 1972
- > Tegner, forfatter, filminstruktør og tv-vært
- > Uddannet fra Designskolen Kolding og Filmskolen
- > Studievært i DR, musikvideoer, fabler og børnebøger
- > Tegneserien Wulffmorgenthaler
- > Tv-show under samme navn
- > Kompagnon i Mediehuset Copenhagen/Bombay